

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาปัจจัยกัลยาณมิตร ๔ ที่มีผลต่อการตัดสินใจคบมิตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบางจาก (โกมลประเสริฐอุทิศ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยกัลยาณมิตร ๔ ที่มีผลต่อการตัดสินใจคบมิตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบางจาก (โกมลประเสริฐอุทิศ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานครและเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการตัดสินใจคบมิตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบางจาก (โกมลประเสริฐอุทิศ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มประชากร คือ นักเรียนที่มีบัญชีรายชื่อศึกษาในโรงเรียนบางจาก (โกมลประเสริฐอุทิศ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๓๗ คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๒๕ คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๒๘ คน รวมทั้งสิ้นจำนวน ๙๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๗๔ ผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมาครบทุกฉบับ (ร้อยละ ๑๐๐) เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและวิเคราะห์สรุปข้อมูลลงตารางประกอบการบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการทำวิจัย ประกอบด้วย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนสถิติที่ใช้ศึกษาวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ สถิติการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของการรายงานข้อมูลผลการวิจัยที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

N หมายถึง จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา

t หมายถึง ค่าการแจกแจงแบบทีชนิดที่เป็นอิสระจากกัน (t-dependent)

F หมายถึง ค่าแจกแจงการกระจายข้อมูลแบบ F-distribution

p หมายถึง แสดงค่านัยสำคัญทางสถิติ

* หมายถึง ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๑ ข้อมูลทั่วไป

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ลงในตารางประกอบการบรรยาย มีรายละเอียดในตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไป

ระดับชั้น	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๙	๓๘.๗๘	๑๘	๔๓.๙๐	๓๗	๔๑.๑๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๒	๒๔.๔๙	๑๓	๓๑.๗๑	๒๕	๒๗.๗๘
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๘	๓๖.๗๓	๑๐	๒๔.๓๙	๒๘	๓๑.๑๑
รวม	๔๙	๑๐๐.๐๐	๔๑	๑๐๐.๐๐	๙๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งสิ้น ๙๐ คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน ๔๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔๔) และนักเรียนหญิง จำนวน ๔๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕๖) ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๔๑.๑๑) ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๒๗.๗๘) และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๒๘ คน (ร้อยละ ๓๑.๑๑) ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ ๑ ศึกษาปัจจัยกัลยาณมิตร ๔ ที่มีผลต่อการตัดสินใจคบมิตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบางจาก (โกลประเสริฐอุทิศ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๔.๒ แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการคบมิตรโดยรวม

ปัจจัยการคบมิตร	ระดับ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ภูมิคุ้มกันในการคบมิตร	๔๐.๘๘	๕.๑๙	มากที่สุด
ทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี	๕๐.๔๒	๗.๓๒	มากที่สุด
การตัดสินใจคบมิตร	๔๕.๒๘	๔.๖๖	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยการคบมิตร อยู่ในระดับ มาก ทุกด้าน คือด้านภูมิคุ้มกันในการคบมิตร ($\bar{X}=40.88$) ด้านทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี ($\bar{X}=50.42$) และด้านการตัดสินใจคบมิตร ($\bar{X}=45.28$)

ตารางที่ ๔.๓ แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภูมิคุ้มกันในการคบมิตร

ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกันในการคบมิตร	ระดับ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. ฉันคิดว่าคนที่เล่นการพนันเป็นคนไม่ดี ฉันคิดว่าคนที่เล่นการพนัน อาจชักพาฉันไปในทางเสื่อมเสียได้	๔.๕๖	๐.๘๕	มากที่สุด
๒. ฉันคิดว่าคนที่ชอบเที่ยวกลางคืนเป็นคนที่ไม่น่าคบหา ฉันพยายามหลีกเลี่ยงจากเพื่อนบางคนที่มีกชักชวนฉันไปเที่ยวกลางคืน	๔.๔๐	๐.๙๐	มาก
๓. ฉันคิดว่าคนที่ชอบบริจาศสิ่งของช่วยเหลือผู้อื่น เป็นคนที่ทำดีเพื่อหวังผล ฉันคิดว่าจะหลีกเลี่ยงคนๆนี้ให้ไกลที่สุด	๓.๖๙	๑.๒๑	มาก
๔. ฉันคิดว่าคนที่ชอบชกต่อยคนอื่นเป็นคนไม่ดี ฉันคิดว่า ฉันควรอยู่ห่างกับคนที่ชอบชกต่อยกับผู้อื่น	๔.๓๒	๐.๙๙	มาก
๕. ฉันคิดว่าคนที่ประหยัคค่าใช้จ่าย เป็นคนที่คิดรอบคอบ ฉันควรยึดถือคนๆนี้เป็นแบบอย่าง	๔.๖๖	๑.๑๒	มากที่สุด
๖. คนที่ชอบเที่ยวกลางคืน เป็นคนที่ใช้ชีวิตอย่างคุ้มค้ำ ถ้าฉันอยากได้ประสบการณ์แปลกใหม่ ฉันควรคบคนๆนี้เป็นเพื่อน	๓.๕๓	๑.๖๐	มาก
๗. คนที่ชอบทำผิดกฎระเบียบ เป็นคนที่กล้าแสดงออก ถ้าฉันคบกับคนๆนี้ ฉันคงเป็นคนที่ยกล้าแสดงออกมากขึ้น	๓.๘๘	๑.๔๘	มาก

๘. ฉันคิดว่าคนที่ชอบเปิดเว็บไซต์ลามกเป็นคนที่ชอบเรียนรู้ สิ่งใหม่ หากฉันคบเพื่อนคนนี้จะช่วยเปิดโลกทัศน์ของ ฉัน	๔.๒๗	๑.๒๑	มาก
๙. คนที่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนทางเพศเป็นคนที่ใช้เวลาไป โดยเปล่าประโยชน์ การคบเพื่อนที่อ่านหนังสือแบบนี้ อาจ นำไปสู่ปัญหาทางเพศได้	๔.๒๗	๑.๐๕	มาก
๑๐. คนที่ชอบดื่มสุรา เป็นคนที่เพื่อนยอมรับเข้ากลุ่ม หากฉัน คบคนที่ดื่มสุรา อาจชักนำฉันไปสู่ปัญหาอื่นอีกได้	๓.๓๑	๑.๔๔	ปานกลาง
รวม	๔๐.๘๘	๕.๑๙	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่าปัจจัยด้านภูมิคุ้มกันในการคบมิตรโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=40.88$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับ พบว่า ประเด็น (๕) ฉันคิดว่าคนที่ประหยัดค่าใช้จ่าย เป็นคนที่คิดรอบคอบ ฉันควรยึดถือคนๆนี้เป็นแบบอย่าง ($\bar{X}=4.66$) มีคะแนนสูงที่สุด รองลงมาเป็นประเด็น (๑) ฉันคิดว่าคนที่เล่นการพนันเป็นคนไม่ดี ฉันคิดว่าคนที่เล่นการพนัน อาจชักพาฉันไปในทางเสื่อมเสียได้ ($\bar{X}=4.56$) และ (๒) ฉันคิดว่าคนที่ชอบเที่ยวกลางคืนเป็นคนที่ไม่น่าคบหา ฉันพยายามหลีกเลี่ยงจากเพื่อนบางคนที่มีชักชวนฉันไปเที่ยวกลางคืน ($\bar{X}=4.40$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านภูมิคุ้มกันในการคบมิตรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ (๑๐) คนที่ชอบดื่มสุรา เป็นคนที่เพื่อนยอมรับเข้ากลุ่ม หากฉันคบคนที่ดื่มสุรา อาจชักนำฉันไปสู่ปัญหาอื่นอีกได้ ($\bar{X}=3.31$)

ตารางที่ ๔.๔ แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี

ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี	ระดับ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑๑. ถึงแม้เพื่อนบางคนจะเกเร แต่ฉันก็จะต้องคบพวกเขา ต่อ	๓.๑๔	๑.๐๒	ปานกลาง
๑๒. ฉันรู้สึกชื่นชมเพื่อนที่มีนิสัยเกเร	๔.๑๓	๑.๒๙	มาก
๑๓. ฉันคิดว่า เพื่อนๆที่ชอบทำผิดกฎหมาย เป็นคนกล้า หาญ	๔.๔๓	๑.๓๒	มาก

๑๔. ฉันคิดว่าเพื่อนที่ชอบดื่มสุรา เป็นเพื่อนที่น่าสนใจ น่าคบหา สมาคมด้วย	๔.๑๘	๑.๓๖	มาก
๑๕.ฉันพร้อมจะตีตัวออกห่าง ถ้าเพื่อนปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม เช่น เสพยาเสพติด ดื่มของมึนเมา	๔.๓๗	๑.๓๙	มาก
๑๖. ฉันรู้สึกไม่ชอบเพื่อนที่ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม เช่น ดื่มสุรา โดดเรียน	๔.๕๒	๐.๙๕	มากที่สุด
๑๗. ฉันพยายามเลิกคบเพื่อนที่ไฝ่ดีในการเรียนและไม่ชอบเที่ยวเตร่ยามกลางคืน	๔.๖๙	๑.๒๒	มากที่สุด
๑๘. ฉันคิดว่าเพื่อนที่มีนิสัยเป็นนักเลง เป็นคนที่น่ายกย่อง	๔.๓๗	๑.๑๑	มาก
๑๙. ฉันคิดว่าเพื่อนที่ชอบลักเล็กขโมยน้อยเป็นคนกล้าหาญ	๔.๕๔	๑.๐๑	มากที่สุด
๒๐. เพื่อนที่ชอบเที่ยวเตร่ยามกลางคืนเป็นคนดี เพราะฉันคิดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย ใครๆก็ทำ	๓.๕๗	๑.๑๒	มาก
๒๑.ฉันรู้สึกว่เพื่อนที่กล้าโดดเรียน เป็นฮีโร่ในใจฉัน	๔.๕๗	๑.๐๖	มากที่สุด
๒๒. ฉันมักหลีกเลี่ยงการคบหาเพื่อนที่ชอบโกหกหลอกลวง	๓.๙๑	๑.๒๑	มาก
รวม	๕๐.๔๒	๗.๓๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่าปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดีโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=๔๐.๔๒$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับ พบว่าประเด็น (๑๗) ฉันพยายามเลิกคบเพื่อนที่ไฝ่ดีในการเรียนและไม่ชอบเที่ยวเตร่ยามกลางคืน ($\bar{X}=๔.๖๙$) มีคะแนนสูงที่สุด รองลงมาเป็นประเด็น (๒๑) ฉันรู้สึกว่เพื่อนที่กล้าโดดเรียน เป็นฮีโร่ในใจฉัน ($\bar{X}=๓.๓๑$) และ (๑๙) ฉันคิดว่าเพื่อนที่ชอบลักเล็กขโมยน้อยเป็นคนกล้าหาญ ($\bar{X}=๔.๕๔$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ (๑๑) ถึงแม้เพื่อนบางคนจะเกเร แต่ฉันก็จะยังจะคบพวกเขาต่อ ($\bar{X}=๓.๑๔$)

ตารางที่ ๔.๕ แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจคบมิตร

ปัจจัยด้านการตัดสินใจคบมิตร	ระดับ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๒๓. ฉันไม่รู้จะหาทางปฏิเสธเพื่อนได้อย่างไร ถ้าเพื่อน	๒.๘๙	๑.๐๓	ปานกลาง

ชวนฉันไปเที่ยวสถานบันเทิงยามวิกาล				
๒๔. ถึงแม้ฉันไม่อยากไปตามที่เพื่อนชวน เช่น ไปช้อปปิ้งซื้อของ, เที่ยวเตร่ แต่ฉันก็ยังหาข้ออ้างไม่ได้	๓.๐๓	๑.๐๘	ปานกลาง	
๒๕. ฉันเกรงว่าฉันจะไม่สามารถปฏิเสธการไม่ไปตามที่เพื่อนชวน เช่น ไปดื่มสุรา ไปเที่ยวเตร่ จะทำให้ฉันเสียเพื่อน	๓.๓๗	๑.๒๗	ปานกลาง	
๒๖. เมื่อเพื่อนชวนฉันให้ไปดื่มสุรา ฉันมักไปด้วยทุกที	๓.๘๒	๑.๒๐	มาก	
๒๗. ฉันสามารถยับยั้งตนเองไม่ให้คล้อยตามที่เพื่อนชวนไปทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มสุรา, สูบบุหรี่, เล่นการพนัน	๔.๓๓	๑.๑๐	มาก	
๒๘. เมื่อเพื่อนชวน ฉันสามารถใช้เหตุผลอธิบายว่าทำไมฉันจึงปฏิเสธที่จะไม่ไปทำกิจกรรม	๔.๓๐	๑.๐๕	มาก	
๒๙. ฉันเชื่อว่าฉันสามารถที่จะช่วยปฏิเสธแทนเพื่อนเมื่อมีเพื่อนคนอื่นชวนไปดื่มสุราของมีนเมา	๓.๗๑	๑.๓๓	มาก	
๓๐. เมื่อเพื่อนชักชวนให้ฉันดูสื่อลามกต่างๆ เช่น DVD โป้ ฉันมักไม่เคยปฏิเสธเพื่อนเลย	๔.๐๓	๑.๑๘	มาก	
๓๑. บ่อยครั้งที่ฉันมักปฏิเสธเพื่อนที่ชวนไปเสพยาเสพติด โดยไม่กลัวว่าเพื่อนคนนั้นจะโกรธ	๔.๑๔	๑.๑๙	มาก	
๓๒. ฉันไม่กล้าปฏิเสธเพื่อนในการให้พูดปดหลอกลวงคนอื่น แม้จะไม่ต้องการทำก็ตาม	๓.๔๖	๑.๑๖	ปานกลาง	
๓๓. ฉันเชื่อว่าฉันสามารถปกป้องชักนำไม่ให้เพื่อนมั่วสุมอบายมุขได้	๓.๗๗	๑.๑๘	มาก	
๓๔. ฉันคิดว่าฉันสามารถเอาตัวรอดจากการถูกเพื่อนชักชวนให้ไปทดลองสื่อแปลกๆใหม่ที่อาจเป็นอันตราย	๔.๔๒	๑.๒๓	มาก	
รวม	๔๕.๒๘	๔.๖๖	มากที่สุด	

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่าปัจจัยด้านการตัดสินใจคบมิตรโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=45.28$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับ พบว่าประเด็น (๓๔) ฉันคิดว่าฉันสามารถเอาตัวรอดจากการถูกเพื่อนชักชวนให้ไปทดลองสื่อแปลกๆใหม่

ที่อาจเป็นอันตราย ($\bar{X}=๔.๔๒$) มีคะแนนสูงสุด รองลงมาเป็นประเด็น (๒๗) ฉันสามารถยับยั้งตนเองไม่ให้คล้อยตามที่เพื่อนชวนไปทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มสุรา, สูบบุหรี่, เล่นการพนัน ($\bar{X}=๔.๓๓$) และ (๒๘) เมื่อเพื่อนชวน ฉันสามารถใช้เหตุผลอธิบายว่า ทำไมฉันจึงปฏิเสธที่จะไม่ไปทำกิจกรรม ($\bar{X}=๔.๓๐$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ (๒๓) ฉันไม่รู้จะหาทางปฏิเสธเพื่อนได้อย่างไร ถ้าเพื่อนชวนฉันไปเที่ยวสถานบันเทิงยามวิกาล ($\bar{X}=๒.๘๙$)

การศึกษาปัจจัยกัลยาณมิตรที่มีผลต่อการตัดสินใจคบมิตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบางจาก (โกมลประเสริฐอุทิศ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) ดังตาราง ๔.๖

ตารางที่ ๔.๖ ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิคุ้มกันในการคบมิตร (X๑) และทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี (X๒) กับการตัดสินใจคบมิตร (Y)

ปัจจัยการคบมิตร	X๑	X๒	Y
การตัดสินใจคบมิตร (Y)	-	๐.๓๘๑*	๐.๕๒๒*
ภูมิคุ้มกันในการคบมิตร (X๑)		-	๐.๕๗๖*
ทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี (X๒)			-

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๔.๖ พบว่าภูมิคุ้มกันในการคบมิตร (X๑) และทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี (X๒) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจคบมิตร (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ ๐.๐๕ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๕๒๒ และ ๐.๕๗๖ ตามลำดับ

การศึกษาปัจจัยกัลยาณมิตรที่มีผลต่อการตัดสินใจคบมิตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบางจาก (โกมลประเสริฐอุทิศ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression) ผลการสร้างสมการพยากรณ์โดยตัวแปรพยากรณ์ทั้ง ๒ ด้านได้ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ ๔.๗ และตารางที่ ๕.๘

ตารางที่ ๔.๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากค่าตัวแปรเกณฑ์ และค่าจากตัวแปรพยากรณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๕๔๕.๔๔๗	๒	๒๗๒.๗๒๓	๑๗.๐๘๗*	๐.๐๐๐
ภายในกลุ่ม	๑๓๘๘.๖๐๙	๘๗	๑๕.๙๖๑		
รวม	๑๙๓๔.๐๕๖	๘๙			

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๔.๗ แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกัลยาณมิตรและการตัดสินใจคบมิตรมีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง จึงสามารถนำไปสร้างสมการพยากรณ์ได้

ตารางที่ ๔.๘ ผลวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธีนำตัวแปรเข้าสมการแบบพร้อมกัน (Enter)

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E. _b	β	t	p
ภูมิคุ้มกันในการคบมิตร (X๑)	๐.๑๐๘	๐.๑๐๐	๐.๑๒๐	๑.๐๘๒	๐.๒๘๒
ทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี (X๒)	๐.๒๘๘	๐.๐๗๑	๐.๔๕๓	๔.๐๗๓*	๐.๐๐๐

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

$$R = .๕๓๑ \quad S.E._{est} = ๓.๙๙๕$$

$$R^2 = .๒๘๒ \quad a = ๑.๕๖๒$$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๔.๘ ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยกัลยาณมิตรพบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยกัลยาณมิตรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือภูมิคุ้มกันในการคบมิตร (X๑) และทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี (X๒) โดยพฤติกรรมทั้ง ๒ ด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกกับการตัดสินใจคบมิตร คือ เมื่อค่าของปัจจัยกัลยาณมิตรเพิ่มขึ้น การตัดสินใจคบมิตร จะเพิ่มขึ้นด้วย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

กับการตัดสินใจคบมิตร เท่ากับ ๐.๕๓๑ สามารถพยากรณ์การตัดสินใจคบมิตรได้ร้อยละ ๒๘.๒๐ และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของพยากรณ์เท่ากับ .๓.๙๙๕

วัตถุประสงค์ที่ ๒ ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการตัดสินใจคบมิตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบางจาก (โกลประเสริฐอุทิศ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดใช้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ๓ อันดับ จากการตอบแบบสอบถาม เพื่ออธิบายผลการศึกษาสภาพปัญหาของปัจจัยกัลยาณมิตร ได้แก่

ปัจจัยด้านภูมิคุ้มกันในการคบมิตร พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ (๑๐) คนที่ชอบดื่มสุรา เป็นคนที่เพื่อนยอมรับเข้ากลุ่ม หากฉันคบคนที่ดื่มสุรา อาจชักนำฉันไปสู่ปัญหาอื่นอีกได้ ($\bar{X}=๓.๓๑$) รองลงมา คือ (๖) คนที่ชอบเที่ยวกลางคืน เป็นคนที่ใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า ถ้าฉันอยากได้ประสบการณ์แปลกใหม่ ฉันควรคบคนๆนี้เป็นเพื่อน ($\bar{X}=๓.๕๓$) และ (๖) คนที่ชอบเที่ยวกลางคืน เป็นคนที่ใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า ถ้าฉันอยากได้ประสบการณ์แปลกใหม่ ฉันควรคบคนๆนี้เป็นเพื่อน ($\bar{X}=๓.๕๓$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ (๑๑) ถึงแม้เพื่อนบางคนจะเกเร แต่ฉันก็จะยังจะคบพวกเขาต่อ ($\bar{X}=๓.๑๕$) รองลงมา คือ (๒๐) เพื่อนที่ชอบเที่ยวเตร่ยามกลางคืนเป็นคนดี เพราะฉันคิดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย ใครๆก็ทำ ($\bar{X}=๓.๕๗$) และ (๒๒) ฉันมักหลีกเลี่ยงการคบหาเพื่อนที่ชอบโกหกหลอกลวง ($\bar{X}=๓.๙๑$)

ปัจจัยด้านการตัดสินใจคบมิตร พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ (๒๓) ฉันไม่รู้จะหาทางปฏิเสธเพื่อนได้อย่างไร ถ้าเพื่อนชวนฉันไปเที่ยวสถานบันเทิงยามวิกาล ($\bar{X}=๒.๘๙$) รองลงมาคือ (๒๔) ถึงแม้ฉันไม่อยากไปตามที่เพื่อนชวน เช่น ไปช้อปปิ้งซื้อของ, เที่ยวเตร่ แต่ฉันก็ยังหาข้ออ้างไม่ได้ ($\bar{X}=๓.๐๓$) และ (๒๕) ฉันเกรงว่าฉันจะไม่สามารถปฏิเสธการไม่ไปตามที่เพื่อนชวน เช่น ไปดื่มสุรา ไปเที่ยวเตร่ จะทำให้ฉันเสียเพื่อน ($\bar{X}=๓.๓๗$)

๔.๓ องค์ความรู้จากการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยกัลยาณมิตรพบว่า มีตัวแปรพยากรณ์ที่ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยกัลยาณมิตรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ ภูมิคุ้มกันในการคบมิตร (X๑) และทัศนคติต่อเพื่อนที่ไม่ดี (X๒) โดยพฤติกรรมทั้ง ๒ ด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกกับการตัดสินใจคบมิตร คือ เมื่อค่าของปัจจัยกัลยาณมิตรเพิ่มขึ้น การตัดสินใจคบมิตร จะเพิ่มขึ้นด้วย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกับการตัดสินใจคบมิตร เท่ากับ ๐.๕๓๑ สามารถพยากรณ์การตัดสินใจคบมิตรได้ร้อยละ ๒๘.๒๐ และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของพยากรณ์ เท่ากับ .๓๙๙๕